

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Myllymäki, Mikko

Title: Teknologioilla parempaa pedagogiikkaa

Year: 2017

Version:

Please cite the original version:

Myllymäki, M. (2017, 30.11.2017). Teknologioilla parempaa pedagogiikkaa. Tiedeblogi. <https://www.jyu.fi/fi/blogit/tiedeblogi/toimitus/teknologioilla-parempaa-pedagogiikkaa-1>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Mikko Myllymäki: Teknologioilla parempaa pedagogiikkaa

Ovatko koulutusteknologiat välttämätön paha, joilla pyritään kustannussäästöihin, vai voisiko niiden avulla saavuttaa parempaa pedagogiikkaa?

Nykyaikaiselta koulutukselta odotetaan usein sellaista joustavuutta ja yksilöllisyyttä, joka edellyttää koulutusteknologioiden hyödyntämistä. Niiden käytöllä saatetaan hakea myös parempaa kustannustehokkuutta. Vaikka opetuksen toteuttaminen teknologioiden avulla saatetaan nähdä elinehtona, usein ajatellaan, että samalla joudutaan tekemään kompromisseja opetuksen laadun suhteen. Koulutusteknologioiden käyttö tarjoaa kuitenkin mahdollisuuksia myös entistä parempaan pedagogiikkaan.

Teknologioita voidaan soveltaa opetuksessa siten, että pedagogiikassa tapahtuu pieniä muutoksia, mutta se, miten opetetaan ja opitaan ei kuitenkaan radikaalisti muutu. Lähiopetustilanteeseen saatetaan esimerkiksi sisällyttää verkossa olevia oppimateriaaleja. Pedagogiikkaa voidaan muuttaa myös radikaalimmin. Tällaisesta esimerkkejä ovat ratkaisut, joissa opiskelijat muuttuvat informaation vastaanottajista aktiivisiksi tiedon rakentajiksi erilaisten interaktiivisuutta lisäävien teknologisten

ratkaisujen ansiosta. Pedagogiikkaa muuttavat ratkaisut nojautuvat aktiviteetteihin, jotka eivät käytännössä olleet edes mahdollisia ilman teknologioita.

Esimerkki teknologioiden mahdollistamasta paremmasta pedagogiikasta voisi olla vaikkapa niin kutsuttu käänteinen opetus. Käänteisessä opetuksessa luokassa toteutettuja aktiviteetteja, kuten luentoja, siirretään opiskeltavaksi yksin kotona esimerkiksi videoiden avulla, ja toisaalta kotona perinteisesti toteutettuja aktiviteetteja tehdään lähiopetuksessa. Tarkoitus on, että oppilaat voivat käsitellä tietoa aktiivisesti esimerkiksi keskustelemalla ja tekemällä tehtäviä yhdessä. Korkeakoulutuksen yhteydessä luokkahuoneaikaa voidaan fokusoida esimerkiksi kurssin sisältöjen soveltamiseen.

Kaikki koulutusteknologiset ratkaisut eivät toki sovi kaikkiin aineisiin, kaikille opiskelijoille, eivätkä kaikille opettajille. Paras tapa hyödyntää teknologioita opetuksen yhteydessä riippuu kaikista näistä kolmesta. Onkin tärkeää, että jokainen koulutuksen järjestäjä paneutuu omasta näkökulmastaan koulutusteknologioiden tuomiin mahdollisuuksiin ja kehittää juuri omiin tarpeisiinsa soveltuvia ratkaisuja ja toimintamalleja.

Toisilta voi toki oppia. Juuri tätä varten yliopistossa on käynnistynyt digikummitoiminta, jossa tiedekuntien digikummit auttavat omaa yksikköään digitaalisuuden hyödyntämisessä opetustyössä.

Haastankin kaikki opetustyötä tekevät ennakkoluulottomasti tarkastelemaan omaa opetustaan ja pohtimaan, voisiko siinä teknologioiden avulla saavuttaa entistäkin parempaa pedagogiikkaa.

Mikko Myllymäki, projektitutkija, Kokkolan yliopistokeskus Chydenius 29.11.2017

URN:NBN:fi:jyu-201711294425